

og prestar fara

Hóast eingin nýggjur prestur er settur í fast starv seinasta hált tridja árið, hevur kirkjufólkið trúfast gingið kirkjугötuna bæði í bygd og býi
(Savnsmynd úr Gjáar kirkju)

limurin í kirkjuráðnum kann hava sín favoritt til starvið. Men ynskið hjá øllum er uttan iva, at tann setti presturin verður til gagns og gleði fyri kirkjuna og kirkjufólkið á staðnum.

Líka so vist er tað, at fólkakirkjan er opin og breið, og skal vera fyri alt fólkið. Tað er tí kanska mest her, at sjónarmiðini kunnu standa ímóti hvørjum øðrum:

Summi ynskja ein prest sum kann fevna um alt og øll. Summi vilja hava ein prest sum vil samstarva við kvinnuligur prestar. Summi vilja hava ein sum í prædikum sínum dregur fólkið nærri at Gudi. Summi vilja hava ein fólksligan prest. Summi ynskja ein prest sum ikki er forðomandi. Og summi ynskja ein prest sum er trúgvur ímóti siðum, liturgi'um, og sum annars er soleiðis sum ein prestur nú einaferð eigur at vera eftir teirra tykki.

Á einum slíkum fundi er frítt at tala og siga sína hugsan, og kann hetta taka sína tíð. Ein máti fyri at fáa stytta um fundin og fáa svar frá øllum umsøkjaraunum ísenn, er snøgt sagt at bjóða teimum øllum á henda fundin.

Nr. 1, 2 og 3

Tá hesin parturin er liðugur fer bispur av fundi, og nú er upp til kirkjuráðslimirnar út frá tjakinum at innstilla tann prestin, tey ynskja sum fyrstvalda, um ein kann siga tað so.

Henda atkvøðugreiðslan er skrivlig og loynilig, og alt verður talt upp alment og undir eftirliti. Síðani verður sama mannagongd nýtt, tá nr. 2 og 3 skulu veljast.

Boðini um innstillingina verða síðani latin bispri so skjótt sum tilber, og er næsta stigið nú at hann handar innstillingina til Mentamálaráðið. Síðani er tað upp til landstýriskvinnuna í kirkjumálum at útnevna prestarnar og seta teir í starv.

Við Vesturkirkjuna eru tveir prestar sum er. Men leygardagin verður avgjørt, hvør tann tridji verður

Enn er støða ikki tikin til, hvør skal verða sóknarprestur í Sjóvar Prestagjaldi

Fólk í Kvívík er eisini spent eftir teirri avgerðini, sum kirkjuráðið er at taka leygardagin um prestastarvið

tó longu vitan um, hvørjir umsøkjarnir eru og ikki minst, hvat teir standa fyri.

Hinvegin er møguleiki hjá kirkjuráðnum at fáa nærri kunnleika til hetta, annaðhvørt við at bjóða umsøkjaraunum á fund, fyri at læra viðkomandi betri at kenna, at hoyra hann prædika ella tey senda viðkomandi nákrartýðningarmiklar spurningar, sum tey fegin vilja hava svar uppá.

Eitt týðningarmikið evni í hesum umfarinum kann vera, hvørt presturin vil samstarva við bæði mannligu og kvinnuligu starvsfelagar sínar, um hesin vil víga frískild, um hesin vil halda seg til liturgi'ina í kirkjuni og annað í tí sambandinum.

Men spurningar kunnu eisini vera av heilt øðrum slagi, t.d. um hvørjar ætlanir

prestur hevur í arbeiðinum, um viðkomandi ætlar at skipa fyri serstøkum gudstænastum, hvussu hann hugsar sær undirvísingina fyri konfirmentum skipaða, hvørji skeið hann kundi hugsað sær at farið á, og kanska eisini um, hvussu viðkomandi fer at fyrihalda seg móttvegis fólki, ið ynskja t.d. dóp ella giftarmál.

Ein annar møguleiki er at kirkjuráðslimirnar sjálvir

taka orðið og boða frá, hvønn umsøkjara sum tey persónliga halda vera tann rætta til at røkja kallið í prestagjaldinum.

Draga ella spjaða

Henda lótan, tá tann einstaki umsøkjari er til umrøðu, er – ella kann verða – tann avgerandi fyri, hvør sum at enda verður innstillaður sum tann fyrsti.

Givið er, at hin einstaki

Givið er, at hin einstaki limurin í kirkjuráðnum kann hava sín favoritt til starvið. Men ynskið hjá øllum er uttan iva, at tann setti presturin verður til gagns og gleði fyri kirkjuna og kirkjufólkið á staðnum